

ساخت خانه زیبا و ارزان با الیاف کنف

این روزها ایده استفاده از گیاهان برای مصالح خانه کم کم در حال جافا شدن است، همان طور که ایرانی ها از گیاهان بومی برای ساخت مزیف و خانه های بومی استفاده می کردند. حالا محققان آمریکایی معتقدند که می توان از الیاف گیاه شاهدانه به عنوان ماده اصلی در ساخت خانه های کوچک و ارزان قیمت استفاده کرد. کیفیت الیاف کنف از نظر استحکام و کارایی کاملا ثابت شده است، چرا که بشر از هزاران سال قبل از این الیاف در ساخت ابزارهایی همچون طناب، لباس و سایر ابزار آلات استفاده کرده است. محققان شرکت ساختمان سازی Green Built در نیویورک معتقدند که استفاده از الیاف کنف نه تنها برای محیط زیست خطری ندارد بلکه از نظر مقاومت و زیبایی سازه نیز بسیار کاربردی است.

یکشنبه ● ۲۹ فروردین ۱۳۹۵ ● شماره چهل و نه

ا ت ی ۷ ع ه ن و

آفرینش

می توانیم از صفر شروع کنیم

با علی رضا طبیب که خانه ای قدیمی را در شوشتر تغییر کاربری داد

خانه پدری، کارآفرین شد

● **فاطمه علی اصغر** ●

faliashgar9@gmail.com

علی رضا طبیب، خانه پدری اش را احیا کرد. با این اقدام او نه تنها میراث فرهنگی را حفظ کرد بلکه حالا با این مجموعه اقامتی – فرهنگی در شوشتر کارآفرین هم شده است. مرمت و بازسازی این بنا که بیش از دو سال از اجرای آن می گذرد، بسیاری از استادکاران مرمت را که در حال فراموشی هنر شان بودند، مشغول به کار کرد.

■ خانه پدری

«خانه از پدر به من رسیده است. من در این خانه بزرگ شدم و عشق من به میراث فرهنگی باعث شد این بنا حفظ شود. البته روزهایی هم بود که بنابه شرایط خانواده می خواستیم آن را بفروشیم اما بعد از مشورت با کارآزموده های راه، به این نتیجه رسیدیم که این بنا را حفظ و با آن کارآفرینی کنیم.» علی رضا طبیب حالا توانسته در ابتدای راه کارآفرینی موفق باشد. او آرزوهای بسیار دارد که قدم به قدم به سوی آن می رود و در آینده افراد بیشتری در این مجموعه مشغول به کار خواهند شد. خانه طبیب در چهارراه امام خمینی^(۱)، خیابان سنگفرش، ساباط افضل قرار دارد. خانه ای در بافت تاریخی شوشتر. علی رضا درباره این خانه می گوید: «خانه تاریخی طبیب در مرکز شهر شوشتر در حاشیه کوی دل دل واقع شده است. این خانه یکی از اجزای مجموعه افضل به شمار می رود که مالکیتش مربوط به حاج نور علی افضل است که یکی از تجار به نام دوران قاجار به بوده. این تاجر بین المللی با هندوستان و کشورهای همسایه هم در ارتباط بوده و کشتی رانی داشته است.» این خانه به گفته نوادگان این تاجر، خانه افضل خوانده می شود و به نام بزرگ ترین خانه یا به گویش محلی «حوش گپ» معروف بوده است. او به گذشته نقب می زند: «این خانه هم محل سکونت نورعلی و هم تجارتخانه اش بوده است. خانه طبیب هم جزئی از مجموعه خانه های افضل به شمار می رود. این خانه قدیمی هزار و ۲۰۰ متر زیر بنا دارد و چهار طبقه است. طبقه هم کف، طبقه اول، شبستان و شوادان که هر کدام دارای اتاق های متعددی برای اسکان مسافران و مهمان های داخلی و خارجی و گردشگران است. این خانه پتانسیل بسیاری برای برگزاری مراسم و همایش های مختلف دارد که هر کدام می تواند نیروی کار بسیاری را به صورت مجزا جذب کند.»

■ مجموعه فرهنگی به جای پاساژ

علی رضا کارشناس ارشد شیلات است، اما هرچه خانواده را به کناری گذاشته و به دلیل علاقه به میراث فرهنگی، تمام انرژی و وقت خود را برای احیای خانه قدیمی دوران کودکی اش صرف کرده است. هرچند خیلی از اعضای خانواده مخالف بودند و این کار را بسیار پر هزینه و زمان بر می دانستند، با این حال او دست به کار می شود و خانه ای که پدرش در اوایل دهه ۵۰ از نوادگان نورعلی خریده و به خانواده طبیب انتقلای داده بود را مرمت می کند. خودش می گوید: «این خانه قدیمی توسط حاج عبدالمحمد طبیب شوشتری خریداری شد و اوایل دهه ۸۰ مالکیتش به من رسید.» پدر همه امور خانه را به او می سپارد و علی رضا می ماند و خانه قدیمی: «خانه طبیب یک دوره در دهه های قبل از انقلاب باشگاه ورزشی بوده است و در دهه ۵۰ بعد از اینکه خانواده

طبیب آن را خریداری کرد، برای اسکان خانواده مرمت و بازسازی

شد تا اینکه اواسط دهه ۸۰ به دلیل نبود رسیدگی های لازم از با افتاد و پیکر خسته اش تن به ویرانی داد. پدر از این خانه رفت و خانه تنها شد و تخریب ها بیشتر. کار به جایی رسید که خانواده تصمیم به فروش گرفت، اما تلاش ها و پیگیری های من مانع آن شد.» حالا خانه نجات پیدا کرده است. هرچند به گفته علی رضا مرمت و بهسازی پیکر خانه کاری بس زمان بر و دشوار بوده است: «بحث مرمت از همان ابتدا باعث شد تعداد بسیاری از استادکاران مشغول به کار شوند. دو سال است که بهسازی خانه ادامه دارد و هنوز تکمیل نشده. افراد مختلفی تا امروز برای اینکه این خانه سر پا بماند، فعالیت کردند. بحث اشتغال زایی یکی از مهم ترین ارکان ما بوده تا در نهایت مجموعه اقامتی – فرهنگی معتبری ایجاد شود.» البته او هم می توانست مانند بسیاری از افراد، خانه پدری را بگوید و پاساژ بسازد اما این کار را نکرد تا یکی از بناهای هویت دار شوشتر قدیم حفظ شود. شهری که آسیاب های آبی آن به ثبت جهانی رسیده و می تواند یکی از قطب های مهم گردشگری ایران به شمار بیاید. با این حال شوشتر در فهرست شهرهایی است که بیکاری در آن بیداد می کند. بارها خبرهایی در این زمینه از سوی رسانه ها منتشر شده که سیل بیکارها در شوشتر به دفتر مسئولان رفته اند اما گرهی از کارشان باز نشده است. یکی از راهکارهایی که همیشه کارشناسان مطرح می کنند برنامه ریزی و اشتغال زایی در زمینه توسعه گردشگری است که متأسفانه تا کنون اقدامی برای توسعه گردشگری و ایجاد شغل در این زمینه نشده است.

■ مرمت گری پیچیده

خانه طبیب به تاریخ چهار تیرماه ۱۳۹۳ به شماره ۳۱۰۸۶ ثبت ملی شده است. علی رضا تعریف می کند که تفاهم نامه ای با میراث فرهنگی امضا کرده و هر گونه مرمت و بازسازی این بنا تحت نظارت کارشناسان حفاظت سازمان میراث فرهنگی انجام می شود. او بر این باور است که بحث مرمت و احیای خانه های قدیمی پیچیدگی خاصی دارد و چیزی نیست که از پس هر کسی بر بیاید. «یک طرف قضیه هزینه ها هستند. ما توانستیم بخشی از آن را تامین کنیم اما به هر دری زدیم تا از تسهیلاتی استفاده کنیم هنوز موفق نشدیم. با این حال تمام تلاشم را می کنم که با پشتکار این خانه را زنده کنم.» او به کارش ایمان دارد و به جوانانی که می خواهند وارد این حوزه شوند تنها می گوید که این کار را با عشق و علاقه انجام دهند و صبر و شکیبایی داشته باشند. علی رضا کار پیشین خود را رها کرده و دست به خطر زده و وارد این کار شده است: «دیدم در شوشتر مجموعه فرهنگی – اقامتی مناسبی وجود ندارد. هتل و مهمانسرا وجود دارد اما نه آن جایی که در شان میراث فرهنگی شوشتر باشد. برای همین تصمیم گرفتم مجموعه اقامتی مناسبی برای گردشگران فراهم کنم.» علی رضا با اینکه پیش از عید هیچ تبلیغی برای مجموعه

پیش

علی رضا کارشناس ارشد شیلات است، اما هرچه خانواده را به کناری گذاشته و به دلیل علاقه به میراث فرهنگی، تمام انرژی و وقت خود را برای احیای خانه قدیمی دوران کودکی اش صرف کرده است. هرچند خیلی از اعضای خانواده مخالف بودند، با این حال او دست به کار می شود و خانه ای که پدرش در اوایل دهه ۵۰ از نوادگان نورعلی خریده و به خانواده طبیب انتقال داده بود را مرمت می کند و حالا این خانه بدل به یکی از دیدنی ترین اماکن شهر شوشتر شده است.

کتیو | ۰۹

● **نگاه** ●

● **مهران امیری** ●

ارزش آفرینی از

«اسناد پاناما»

کارآفرینی ساختار و تعاریف ویژه خود را دارد. این ساختار نشان می دهد که اساسا چه فعالیتی مربوط به این حوزه است و روند انجام آن باید چگونه باشد. در یک ساختار کارآفرینی مراحل مختلف طراحی فعالیت تا پیشبرد و ارزیابی آن به میزان زیادی روشن است و کارشناسان خبره در این حوزه می توانند شمایی دقیقی از آن را ترسیم کنند. اما آیا ارزش آفرینی هر اقدامی از این دست نیز به همین سهولت قابل سنجش است؟ نظام ها و تعاریف کارآفرینی صرف نظر از ویژگی های جغرافیایی و فرهنگی، در اغلب موارد یکسان است. اینکه چه فعالیتی را کارآفرینی بدانیم تقریباً در همه جا تعریف مشخصی دارد. همچنین باید ها و نیاید های یک نظام کارآفرینی روشن است. گرچه در این میان هر فرد بر اساس موقعیت، علاقه مندی، و شاخص های فردی و تربیتی خود با این عوامل سرو کار پیدا می کند، اما در یک نگاه کلی تفاوت معناداری بین یک فعالیت کارآفرینی در شرق یا غرب دنیا دیده نمی شود. همچنین حاصل این فعالیت ها به صورتی آشکار و در قالب اعداد و ارقام خود را نشان می دهند، و البته همیشه و در همه ساختارهای رفتاری و فرهنگی حاصل ضرب دو در دو معادل چهار است. ارزش هایی که یک ساختار کارآفرینی را شکل داده و آن را پیش می برند می توانند بسیار متفاوت باشند. صرف نظر از اعداد و ارقامی که نشانگر میزان نزدیکی به آمال اقتصادی است، راه رسیدن به آن نقطه و داده ها و ستانده ها در این مسیر نیز مورد توجه ارزش آفرینان است. به عبارت دیگر آن هایی که در کنار کارآفرینی بر موضوع ارزش آفرینی نیز تأکید دارند، موفقیت را نه تنها به کسب رتبه های اقتصادی بالاتر بلکه به موضوعات فرهنگی جامعه خود نیز پیوند می زنند. بحث در این زمینه همواره موضوع داغی بوده اما برخی رخدادها در مقاطعی از حیات اجتماعی اهمیت آن را بیشتر نمایان کرده. خبر تکان دهنده از میزان فرارهای مالیاتی که در میان سرمداران سیاسی اقتصادی دنیا وجود داشته در قالب مشهور به «اسناد پاناما» یکی از این رخدادهاست. با فرونشستن گردوغبارهای التهابی که خبرگزای را فرا گرفته است، می توان نگاه روشن تری به این موضوع داشت و نکاتی را نه از جنبه اقتصادی بلکه از دید ارزش آفرینی در نظر گرفت. رسوایی بزرگی که اینک دامن بسیاری از چهره های سرشناس جهان را گرفته، بیش از آنکه از نگاه اقتصادی مورد توجه قرار گیرد، باید از دید اجتماعی و آسیب هایی که بر پیکره فرهنگ عمومی وارد می سازد تحلیل شود. روشن است که صاحبان مال و ثروت علاقه ای به از دست دادن آن ندارند و حاکمات تلاش خود را برای حفظ انشوختهای مالی شان به کار می بندند، اما پیوستگی و وابستگی آنان از کانون های قدرت سیاسی و اجتماعی نشان می دهد که برخی از آن ها نه تنها اموال عمومی را به سرقت برده اند بلکه اعتماد عمومی به کارکردهای نظام ارزشی جامعه خود را نیز مخدوش کرده اند. سیاستمداری که باید مدافع حقوق و منافع کشور و مردم خود باشد، با فرار مالیاتی، میزان پایبندی عملی خود به ارزش های مورد ادعا را نشان می دهد. فرورویختن تکیه گاه های ارزشی یک جامعه زبان بزرگی است که به سادگی جبران نمی شود. تحمل اثرات اقتصادی دست اندازی به منافع عمومی گرچه سخت اما عملی است، در حالی که جبران فروپاشی ارزش های اجتماعی بسیار مشکل و نیازمند زمانی طولانی است. هیچ کدام از کشورهای مورد اشاره در «اسناد پاناما» به دلیل این نوع سرقت های مالی، دچار اضمحلال اقتصادی نشده اند، اما بر ملا شدن این اسناد، نظام اجتماعی و فرهنگی آن کشورها را دستخوش زلزله بزرگی کرده و خواهد کرد. آنچه از چند سال پیش در پرونده های فسادهای کلان در کشورمان رخ داد نیز در همین چارچوب قابل تحلیل است. وقتی از فضای اخبار لحظه به لحظه و ادعاها و تکذیبیه ها و... دور می شویم، موضوع واقعا مهم، آسیب های عمیقی است که این اتفاقات بر روح جامعه باقی می گذارد. درست است که تلاش برای جبران مالی و محاکمه خطاکاران، روح زخم خورده جامعه را تسکین می دهد، اما بازسازی آسیب های وارده به نظام اجتماعی نیازمند اقدامات بزرگ تری است. به نظر می رسد در این میان ابزار انزجار عمومی و علنی به ویژه از سوی افراد مورد اعتماد جامعه نقطه شروع خوبی باشد. لازم است «اسناد پاناما» را می توان به ابزاری برای تجدید قوا در صحنه مبارزه با زشتی ها و ارزش آفرینی تبدیل کرد.

برآیم.» برای کارآفرینی در زمینه میراث فرهنگی راه دشوار است، اما نتیجه دلنشین. علی رضا راه سخت را انتخاب می کند: «اولین قدم ثبت ملی خانه بود، فرایندی که ماه ها طول کشید. در نخستین قدم به سازمان میراث فرهنگی مراجعه کردم. پس از امضای یک سری تفاهم نامه ها و مراحل ادار، باید به سایر اداره های مربوطه برای ثبت توافق نامه ها می رفتم. راه طولانی بود اما حالا که مراحل آن دارد طی می شود خیلی خوشایند است.» او برنامه بلندمدتی برای اداره این مجموعه در نظر گرفته است: «برای رسیدن به مجموعه فرهنگی بویا باید برنامه ریزی دقیقی داشت. در فاز اول با ۱۲ نیرو شروع می کنم ولی در نهایت پرسنل به ۲۰ نفر می رسند. البته این ها افرادی هستند که به صورت مستقیم وارد کار می شوند، یعنی افرادی که در زمینه پذیرش، خانه داری، تاسیسات، آشپزخانه و مدیریت در سه شیفت مشغول به کار می شوند.»

خانه طبیب نکرد، میزبان مهمان های بسیاری در عید امسال بود: «جالب اینجاست که هنوز کار مرمت تمام نشده و به دلیل همین فرصت اندک، هنوز تبلیغات نکرده ایم، اما در ایام نوروز هم بازدید از خانه داشتیم و هم مهمان اقامتی. مجموعه ما مجوز هتل سه ستاره را دارد. ما تا آنجا که ممکن بود سرویس مناسبی را برای مهمان ها فراهم کردیم و امیدوارم که بتوانم از پس این مسئولیت سنگین

علی رضا کارشناس ارشد شیلات است، اما هرچه خانواده را به کناری گذاشته و به دلیل علاقه به میراث فرهنگی، تمام انرژی و وقت خود را برای احیای خانه قدیمی دوران کودکی اش صرف کرده است. هرچند خیلی از اعضای خانواده مخالف بودند، با این حال او دست به کار می شود و خانه ای که پدرش در اوایل دهه ۵۰ از نوادگان نورعلی خریده و به خانواده طبیب انتقال داده بود را مرمت می کند و حالا این خانه بدل به یکی از دیدنی ترین اماکن شهر شوشتر شده است.

خروس جنگی یا قاشق نقره؟!

زیادی داشت، مدت یک سال به طور موقت در هند زندگی کرد و از مشکلی به نام خوانش پریشی رنجی می برد. آیا او را استخدام می کردید؟ نام او استیو جابز است.»

اختلال خوانش پریشی برای بسیاری از افراد دشواری مطلوب بوده، چرا که آن ها را به شنوندگانی بهتر که به جزئیات توجه بیشتری دارند تبدیل می کند. آن ها می دانند آنچه هستند به خاطر بدبختی شان است و این معلولیت و دشواری هایش را به عنوان عنصر کلیدی در تبدیل شدن به آن کسی که هستند، به آغوش می کشند. خروس جنگی ها معتقدند تنها شخصی که بر او کنترل

کودکی، تا معلولیت های یادگیری و خشنونت، بسیار زود هنگام با سختی ها مواجه شده اند. مطالعات نشان داده که حتی بدترین شرایط هم می تواند منجر به رشد و دگرگونی شود. این شرح حال را در نظر بگیرید؛ شخصی که او را به فرزندخواندگی دادند. هرگز دانشگاه را تمام نکرد. تغییرات شغلی

زیادی داشت، مدت یک سال به طور موقت در هند زندگی کرد و از مشکلی به نام خوانش پریشی رنجی می برد. آیا او را استخدام می کردید؟ نام او استیو جابز است.» اختلال خوانش پریشی برای بسیاری از افراد دشواری مطلوب بوده، چرا که آن ها را به شنوندگانی بهتر که به جزئیات توجه بیشتری دارند تبدیل می کند. آن ها می دانند آنچه هستند به خاطر بدبختی شان است و این معلولیت و دشواری هایش را به عنوان عنصر کلیدی در تبدیل شدن به آن کسی که هستند، به آغوش می کشند. خروس جنگی ها معتقدند تنها شخصی که بر او کنترل

یک مصاحبه می سازد.

من عداوتی با قاشق نقره

ندارم؛ اما ورود به بهترین

دانشگاه و فارغ التحصیلی

از آن گرچه مستلزم سخت کوشی است؛ اما

کسی که کل زندگی اش

به سوی موفقیت

مهندسی شده، چطور

شرایط دشوار را اداره

خواهد کرد؟

هارتلی ادامه می دهد: «با

خروس جنگی مصاحبه

کنید؛ من درباره آن ها خیلی می دانم، چون خودم یکی از

آن ها هستم؛ چهارمین فرزند از پنج کودک یک مادر مجرد در

محلله ای خشن از بروکلین نیویورک. ما هیچ وقت خانه، ماشین

یا ماشین لباسشویی نداشتیم. در بیشتر دوران کودکی ام حتی

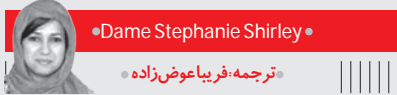
تلفن هم نداشتیم. به همین دلیل انگیزه زیادی برای فهم

رابطه بین موفقیت تجاری و خروس جنگی ها داشتم. زندگی

من به راحتی می توانست بسیار متفاوت باشد. وقتی افراد موفق

در کسب و کار را دیدم و زندگی نامه رهبران قدرتمند را خواندم

دیدم که برخی از آنان در تنگدستی، رها شدن، مرگ والدین در

● **Dame Stephanie Shirley** ●

● **ترجمه: فریبا عوض زاده** ●

وقتی در جستجوی متخصص برای یک فرصت شغلی جدید هستید، سبلی از فرم های درخواستی به سمت شما می آید و متقاضیان واجد شرایط شناسایی می شوند. تصور کنید وقت انتقاری که برسد شخص «الف» فارغ التحصیل بهترین دانشگاه، با معدل بالا، شرح حال بی نقص، توصیه نامه های درخشان، از همه نظر درست به نظر می رسد. شخص «ب» فارغ التحصیل دانشگاهی معمولی، سابقه کاری کم و شغل های مختلف؛ اما هر دو واجد شرایط هستند، شما کدام یک را انتخاب می کنید؟

رجینا هارتلی، مدیر منابع انسانی در شرکت یوبی.اس، می گوید: «من و همکارانم مورد الف را که روشن است امتیازاتی داشته و زندگی اش به سمت موفقیت بوده قاشق نقره می نامیم؛ در حالی که مورد ب را که علیه رخدادهای بزرگ و مختلف چنگبید تا به همان جا برسد خروس جنگی نام گذاری کرده ایم. طی سال ها درباره آدم هایی که تجربیاتشان مثل یک لحاف چهل تنگ است که انتهای را آموختام که باعث می شود تامل کنم و آن ها را دقیق بررسی کنم. کارهایی عجیب که احتمالاً نشانه نداشتن انسجام و تمرکز و غیر قابل پیش بینی بودن است، شاید نشانه تلاش مسئولانه در مقابل موانع باشد که خروس جنگی را مستحق